

2023-2026 Ena obletnica, organizirana in slavljenjena v več obletnicah

Leta od 2023 do 26 bodo namenjene slavljenju petim sedemstoletnicam povezanih s svetim Frančiškom. Koordinacijski odbor, ki je bil za to ustanovljen, je pripravil predlog za praznovanje in tega bomo v prihodnjih številkah predstavili. Tokrat je pred nami pismo vodstva Frančiškove družine ter osnovne smernice praznovanja.

Pismo vodstva

1. januar 2022

Za: vse brate naših redov
Frančiškovo družino

Dragi bratje prvega reda, sestre klarise
ter sestre in bratje v TORu in OFS ter FRAMI,

Naj vam Gospod podeli mir!

Pred nekaj tedni smo v pismu z dne 2. oktobra 2021 napovedali ustanovitev Koordinacijskega odbora za praznovanje obletnic svetega Frančiška, ki smo ga ustanovili, da bi bili boljše pripravljene na jubileje, v katerih se bomo spominjali 800. obletnice potrjenega Vodila, božiča v Grecciu (2023), vtisnjenja ran - Stigmata (2024), Hvalnice stvarstva (2025), zaključili pa bomo s Frančiškovo veliko nočjo (2026). Tako bo to praznovanje (Obletnica) "večplasten dogodek, v katerem se bo obeležilo več obletnic."

Napovedali smo, da želimo zaupati delovni skupini, ki jo sestavljajo strokovnjaki naloge, da sestavi delovni načrt za karizmatično poglobljanje faz obletnice, za začetno in trajno formacijo vseh sester in bratov Frančiškove družine, torej za formacijo v naših provincah, kustodijah, bratstvih OFS in na drugih ravneh. Naš namen je ponuditi nekaj skupnih smernic za karizmatično poglobljanje v naših bratstvih in v različnih stvarnostih, ki nas obdajajo.

Danes z veseljem podajamo besedilo, ki ga je pripravila skupina naših sester in bratov in je postalo tudi naše. Pred nami je besedilo, ki je primerno za večplastno

uporabo in ki naj nam pomaga živeti skupaj. Zagotavlja smernice za organizacijo različnih praznovanj na lokalni ravni, shemo, na kateri lahko gradimo našo pot formacije, kvalitetno in pregledno orodje za delo na temah različnih obletnic, ki sestavljajo edinstveni jubilej 2023 - 2026, ki bo svoj vrh doživel v praznovanju 800-letnice velike noči našega serafskega očeta.

Ko vam predajamo to orodje, vam želimo prijetno branje, uspešno delo in veselo Obletnico!

Z bratskimi pozdravi,

Deborah Lockwood OSF, predsednica IFC-TOR

Tibor Kauser OFS, generalni minister

Massimo Fussarelli OFM, generalni minister

Roberto Gemuin OFM Cap, generalni minister

Carlos Alberto Trovarelli, OFM Conv, generalni minister

Amando Trujillo Cano TOR, generalni minister

Splošne smernice

1. Teme

Pet obletnic je del ene same tematske obletnice, ki se bo razvijala postopoma in skladno v skladu s kronologijo dogodkov praznovanja.

Ključne teme, predlagane za praznovanje obletnice, so obravnavane z več zornih kotov, prisotnih pri vsakem praznovanju. Ti se bodo posebej nanašali na teološko razsežnost (naše bivanje v Kristusu); antropološko razsežnost (da smo bratje in sestre); ekleziološko razsežnost (naše bivanje v občestvu); in sociološko razsežnost (naše bivanje v svetu).

Dokumenti cerkvenega učiteljstva, razumljeni skozi frančiškovo karizmatično perspektivo, se uporabljajo za teološko izhodišče. Praznovanje vsake obletnice je obetavna priložnost za Frančiškovo družino, da podpremo cerkveno reformo, ki jo izvaja papež v svojem pontifikatu

Osnovni namen praznovanja obletnice je usmerjanje našega pogleda v prihodnost in krepiti našo frančiškovo identiteto in karizmo.

2. Prejemniki

Prvič - predlagane teme naj bi obdelali in razvili naši sestre in bratje po vsem svetu. Zato bi integracija vseh kultur morala biti običajna praksa.

Praznovanje obletnice je nedvomno dobra priložnost, da se naredi Frančiškovo družino v celoti vidno. Zato bi biti zelo primerno, da vse dejavnosti in pobude, na narodni in/ali pokrajinski ravni, usklajuje komisija, ki zastopa vso Frančiškovo družino.

Ad intra in Ad extra: obletnice niso namenjene pozitivnemu vplivu samo znotraj Frančiškove družine. Treba je uporabiti domišljijo in ustvarjalnost, da bodo vplivale tudi na necerkvena družbena in kulturna okolja.

3. Metodologija

Opozorili smo že na pomen teološke, antropološke, ekleziološke in sociološke razsežnosti, ki morajo kot prečna komponenta zagotavljati enotnost in tematsko kontinuiteto v večletnem slavnostnem dogodku. Vse te dimenzije igrajo pomembno vlogo v ad intra programih, antropološke in sociološke razsežnosti pa bi morda lahko še dodatno obogatili v ad extra dodatni programi.

Obstaja tveganje, da bi ti predlogi ostali preveč osredotočeni na teoretični in intelektualni vidiki. Zato bi bilo primerno, da za vsako od predlaganih tem opredelimo, kaj je cilj, ki ga želimo doseči in priporočiti dejavnost, da bi izkustvene in praktične dimenzije še poudarile.

Dejavnosti so predlagane na zelo splošen način, saj se morajo konkretizirati na podlagi različnih kontekstov resničnega življenja.

Tukaj predlagane teme je mogoče nadalje raziskovati in razvijati preko predavanj, srečanj, rogozniških kapitelj, razstav, romanj, misijonske izkušnje itd.

Praznovati obletnico kot Frančiškova družina

Tres ordines hic ordinat: primumque fratrum nominat minorum pauperumque fit dominarum medius sed poenitentum tertius sexum capit utrumque.

Trije so Redovi, ki jih je ustanovil: najprej je poklical manjše brate; Uboge gospe so bile naslednje kot sredinski red. Nato, kot tretji so prišli spokorniki, ki so jih sestavljali ženske in moški.

Tako molimo v antifoni pri jutranji molitvi v starodavnem brevirju Juliana iz Speyerja. Napisal ga je leta 1235, ob priliki kanonizacije sv. Frančiška Asiškega. Antifona omenja neposreden sinovski odnos med svetnikom in tremi redovi. Prvi red je imenoval manjši bratje, drugega Uboge gospe, tretjega pa je ustanovil za ženske in moške, ki so želeli slediti Jezusu po poti pokore po vzoru svetega Frančiška. V antifoni je glagol *ordinat* izbran tako, da poudari slog organizacije, ki pripada Frančiškovi družini. Ne da se je zreducirati le na pravno strukturo, temveč kaže na vzajemnost, ki je neločljiva v povezanosti posameznih skupnosti, in je značilna za frančiškovo karizmo.

Dar, ki ga je sveti Frančišek prejel od Božjega darovalca, je najbolj polno uresničen v svojem dopolnjevanju in živahnem vzajemnem občestvu. Gre za motivacijska sila v življenju »vseh, ki ljubijo Gospoda z vsem svojim srcem« (Prva različica pisma vsem kristjanom 1, FF 178/1). Zato kot Frančiškova družina vabimo vse, ki jih privlači evangelijska lepota Ubožca (prim. *Laudato si'* 10), da se nam pridružijo pri praznovanju teh obletnic. Obletnice nam ponujajo dragocena priložnost, da poživimo bogastvo naše karizme s preroška vizijo prihodnosti.

Poleg tega jih želimo proslaviti v skladu z miselnostjo, kaj prihaja z darom, ki smo ga prejeli. Hagiografski viri nam povedo, da je Frančišek Asiški umrl gol, brez kakršnekoli lastnine: »Prosil je, da bi ga odpeljali k sveti Mariji v Porcijunkulo, da bi

na kraju, kjer je prejel milosti, izpustil duha življenja ... v gorečnosti duha se je vrgel na gola tla popolnoma gol« (Legenda major 14:4, FF 1240).

Vse njegovo življenje je bilo pot v smislu sine proprio (brez lastnine), torej življenje vračanja, od začetka njegovega spreobrnjenja, kajti samo človek, ki ne zadrži ničesar zase, ampak daruje sebe celega, je sposoben hoditi v bratstvu, voden od želje po Najvišjem dobrem: »Darujmo najvišjemu in vzvišenemu Gospodu Bogu vse dobrine; in priznavajmo, da so vse njegove ter se za vse zahvaljujmo njemu, od katerega prihaja vse dobro. " (Nepotrjeno Vodilo 17:17, FF 49).

Ubožec je spoznal, da je bilo vse v njegovem življenju zastonjski dar Božje ljubezni, kot sam potrjuje v svoji Oporoki: »Gospod je tako dal meni, bratu Frančišku, da sem začel delati pokoro ... Ko mi je Gospod dal brate ... Toda sam Najvišji mi je razodel, da moram živeti po vzoru svetega evangelija." (Oporoka 1-14, FF 110-116). On sam je ne samo prejel božanske darove, ampak se je tudi odločil, da jih vrne, in zato lahko danes, osemsto let pozneje, praznujemo teh pet obletnic kot Frančiškova družina. Obletnice nas vabijo, da živimo po logiki sprejemanja ljubezni, njenega preoblikovanja v podaritev in vračanja drugim.

Začnimo, sestre in bratje, kajti zdaj je naš čas, da drugim predamo darove, ki jih je nam dal brat Frančišek.

Praznovanje Vodila 1223 – 2023

Besedila

Potrjeno Vodilo 1.1, FI 190; Vodilo svete Klare 1,1, FI 1716; Vodilo sester in bratov tretjega samostanskega reda 1,1; Vodilo sester in bratov Frančiškovega svetnega reda 2,4, Oporoka 14-15, FI 206-207; Neznani Peružan 11, FI 516.

Vsi člani Frančiškove družine izpovedujejo eno Vodilo, ki postane oblika življenja, in je sestavljena iz služenja evangeliju. Praznovanje Potrjenega Vodila nas spominja, da je za Frančiška Asiškega bilo jedro Vodila evangelij, kot trdi tudi v svoji Oporoki: »Ko mi je Gospod dal brate, mi ni nihče pokazal, kaj moram storiti. Toda sam Najvišji mi je razodel, da moram živeti po vzoru svetega evangelija. In jaz sem dal na kratko in preprosto zapisati in gospod papež mi je potrdil.« (Oporoka 14-15, FI 206-207). Molitveno poslušanje besed Jezusa Kristusa ga vodi do tega, da skupaj s prvimi brati vzklikne: "To je to, kar hočem". Zato blaženi Frančišek pravi: »To bo naše Vodilo« (Neznani Peružan 11, FI 516).

Noben član Frančiškove družine ne služi Vodilu zasebno, ker je poklican živeti evangelij v bratstvu. Ne smemo pozabiti, da je Frančišek sestavil Potrjeno Vodilo v določenem obdobju svojega življenja, v katerem se je moral soočiti z različnimi napetostmi in krizami na ravni bratstva, pa kljub temu ni opustil preroškega življenja kot brat vseh in vabi k temu tudi nas, da delamo tako. Cerkev danes, ko spodbuja svojo sinodalnost in občestvo, opozarja na lik Frančiška Asiškega kot vzor bratstva, ko ga kliče za »svetnika bratske ljubezni« (Vsi smo bratje 2), zaradi njegovih besed in dejanj, ki lahko tudi po 800 letih osvetlijo pot skupnosti, ko si prizadeva biti Cerkev v izhodu, sinodalna, tista, ki prisluhne vsem, ki je blizu najmanjših, nosilka dobre novice, ki ima moč, da napolni z veseljem in pomenom življenja tistih, ki jo sprejemajo (prim. Evangelii gaudium – Evangelij veselja 21).

Praznovanje Potrjenega Vodila kot Frančiškova družina je priložnost za boljše poznanstva, za spodbujanje druženja in zaupanja med nami, za odkrivanje pomena skupnega sanjanja in odkrivanje novih evangeljskih načinov, ki nam bodo omogočili, da postanemo odprto bratstvo in na koncu ustvarjalci nove kulture, kulture srečevanja in družbenega prijateljstva - bratstvo, ki želi doseči vsakega člana družbe, »vsakega z bogastvom njegove vere ali njegovih prepričanj, vsakega z lastnim glasom, vse brate!« (Tutti fratelli - Vsi smo bratje 8).

Naš obstoj v Kristusu

"Vodilo in življenje manjših bratov je spolnjevanje svetega evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa« (Potrjeno Vodilo 1,1, FI 190).

Cilj

Ljubiti in vedno bolj poznati Vodilo, ki smo ga zaobljubili.

Dejavnosti

- Potrditi mesto, ki ga v našem življenju zavzemata evangelij in Vodilo, ki smo ga zaobljubili.
- Uporabljati odlomke našega Vodila za obogatitev molitvenega življenja.
- Nenehno se soočati z našim Vodilom, da bo osvetlilo naše osebno in bratsko razločevanje.

Naše medosebno sestrinstvo in bratstvo

» ... zakaj če mati hrani in ljubi svojega telesnega sina, koliko bolj mora vsakdo ljubiti in hraniti svojega duhovnega brata.« (Potrjeno Vodilo 6,8, FL 193).

Cilj

Odkriti temeljni pomen Vodila za ohranjanje in negovanje bratskega življenja.

Dejavnosti

- Organizirati študijske dni in razmišljanja o našem Vodilu, da bi skupaj, v bratstvu iskali najprimernejši način, da bi ga udejanjali v naših vsakodnevnih aktivnostih.
- Spodbujati prostore srečevanj, ki nam bodo omogočila izboljšati kakovost odnosov v naših družinah, naših bratstvih, na delovnem mestu itd.
- Spodbujati pobude skupaj z drugimi člani Frančiškove družine, ki spodbujajo medsebojno spoznavanje in krepijo bratsko skupnost.

Naše življenje v skupnosti

» ... da bomo vedno pokorni in podložni tej sveti Cerkvi ter stanovitni v katoliški veri živeli v uboštvu in ponižnosti ter po svetem evangeliju našega Gospoda Jezusa Kristusa, kar smo trdno obljubili.« (Potrjeno Vodilo 14,8, FI 195).

Cilj

Povrniti smisel pomembnosti našega načina življenja po Vodilu v Cerkvi, spodbujati bratstvo in sinodalnost kot cerkvena stila.

Dejavnosti

- Preveriti, koliko nas naš način življenja po Vodilu, ki smo ga zaobljubili v Cerкви spodbuja k opravljanju našega pastoralnega in apostolskega delovanja v občestvu s krajevno in občo Cerkvijo.
- Sodelovati na sinodalni poti, ki smo jo začeli v naših lokalnih Cerkvah, ceniti raznolikost darov in karizem Svetega Duha, ki spodbuja dobrobit celotne človeške družine.
- Kjer je mogoče, obnoviti javno zaobljubo našega Vodila.

Naše življenje v svetu

»Svojim bratom pa svetujem, jih opominjam in spodbujam v Gospodu Jezusu Kristusu, naj se ne prerekajo in prepirajo (prim. 2 Tim 2,14), kadar hodijo po svetu, in naj ne sodijo drugih.« (Potrjeno Vodilo 3,10, Fl 192)

Cilj

Izhajajoč iz našega pričevanja o bratstvu in majhnosti v našem življenju po Vodilu, sodelovati pri povezovanju znotraj družbe in institucij, ki se povezujejo.

Dejavnosti

- Spodbujati aktivnosti za krepitev odnosov med člani krščanskih skupnosti, pa tudi med skupnostmi in drugimi družbenimi in verskimi skupinami, ki podpirajo vzdušje srečevanja in prijateljstva.
- Vrednotiti evangeljsko moč kulturne in umetniške dediščine, ki je prisotna v Frančiškovi družini, tako da postane priložnost za srečanje in dialog v sodobni družbi.

Praznovanje Božiča v Grecciu 1223 – 2023

Besedila

Prvi življenjepis Tomaža Čelanskega 84-87, FI 292-293; Opomin I, 16-21, FI 198; Pismo celotnemu redu 26-29. FI 145; Molitveno bogoslužje Gospodovega trpljenja, Psalm XV, FI 113.

Ko Tomaž Čelanski pripoveduje o praznovanju božiča v Grecciu, se sklicuje na motive, ki so Frančiška Asiškega vodili k postavitvi jaslíc in praznovanju evharistije v jami. Ubožec se je ustavil v Grecciu, ker je želel doživeti resničnost učlovečenja, to je preprostost, uboštvo in ponižnost Sina Boga, »ki je z največjo in neizrekljivo ljubeznijo dal samega sebe za hrano« (Prvi življenjepis Tomaža Čelanskega 87, FI293). Enako dinamiko najdemo v konceptu evharistije. Frančišek nas namreč ne vabi le h gledanju s telesnimi očmi, ampak naj opazujemo z očmi duha ponižnosti konkretnost božje ljubezni, ki je dana v evharistiji: »Glejte, vsak dan se poniža, prav tako kot takrat, ko je "s kraljevskega prestola" (Mdr 18,15) stopil v telo Device. Vsak dan pride k nam v ponižnosti. Vsak dan stopa iz Očetovega naročja na oltar v duhovnikove roke.« (Opomin I, 16-21, FI 198).

Obhajanje obletnice božiča v Grecciu kot Frančiškova družina je vabilo, da se ustavimo pred skrivnostjo učlovečenja in razmišljamo o veličini božanske ljubezni do človeštva. Božji Sin postane tudi Sin človekov, postane eden izmed nas, naš brat (prim. Drugo pismo vernim 56, FI 141). Naša vera v učlovečenje nas spodbuja, da odkrijemo semena Besede (semina Verbi) v vsaki kulturi in sodobni družbi, pri čemer seme daje razcvet človeštvu, ki je tam. Poleg tega nas spodbuja ne le k obrambi življenja ampak tudi da postanemo orodje življenja in človečnosti v naših družinah in bratstvih, dokler ne dosežemo tistih, ki ne veljajo več za ljudi, ampak za odpadke družbe. Konkretnost, s katero je obhajal Frančišek Asiški skrivnost učlovečenja v Grecciu, nas vabi, da si povrnemo zavest, " da prinašamo dobrino, ki nas napravlja bolj človeške in nam pomaga k novemu življenju. Ničesar boljšega ne moremo predajati naprej drugim.« (Veselje evangelija 264).

Na božični dan je Ubožec skupaj z brati molil: »To je dan, ki ga je naredil Gospod; radujmo in veselimo se ga (Ps 117,24). Zakaj najsvetejše ljubljeno dete nam je dano in rojeno je bilo za nas na poti in položeno v jasli: saj zanj ni bilo mesta v prenočišču« (Molitveno bogoslužje Gospodovega trpljenja, psalm XV, 6-7, FI 113).

Obeleževanje obletnice jaslíc v Grecciu vabi ne le k razmišljanju o tem, kakšno mesto zaseda Jezus v naših srcih, pač pa tudi ali obstaja mesto v njem tudi za tiste, s katerimi se je želel poistovetiti: »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.« (Mt 25,40). Kristus Jezus je s svojim učlovečenjem odpravil vse razdalje, ki so ga ločile od človeštva in nas vabi, da storimo enako, da se zbližamo

s sestrami in brati, da jih sprejmemo, da se jih dotaknemo z usmiljenjem, kot nas uči nauk Cerkve: S preprostostjo tega znamenja je sveti Frančišek dosegel veliko delo evangelizacije [...] Na poseben način so jaslice vse od frančiškovega začetka povabilo, da bi »čutili« in »se dotaknili« uboštva, ki ga je Božji Sin izbral zase v svojem učlovečenju. Na ta način je implicitno povabilo, da bi mu sledili po poti ponižnosti, uboštva, razlastitve, ki od Betlehemske jaslice vodi na križ. Gre za poziv, da bi ga srečali in mu z usmiljenjem služili v najbolj pomoči potrebnih bratih in sestrah (prim. Mt 25,31-46). (Apostolsko pismo Admirabile signum – O pomenu in vrednosti jaslic 3).

Naš obstoj v Kristusu

"Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina." (Jn 3,16)

Cilj

Obnoviti svoje versko življenje, da bi postalo še bolj utelešeno in konkretnejše.

Dejavnosti

- Povrniti zavest, da je vsakdanje življenje s svojimi radostmi in težavami, privilegirano kraj za srečanje z Gospodom.
- Zagotoviti potrebno pomembnost liturgičnemu in zakramentalnemu življenju za napredek življenja v veri.
- Preveriti, kako obhajamo Božič in druge liturgične praznike, da bi videli, ali odsevajo preprostost, revščino in ponižnost, ki jih je sveti Frančišek Asiški želel.

Naše medosebno sestrinstvo in bratstvo

» Pomisli, o človek, s kakšno odliko te je obdaril Gospod Bog, ko te je ustvaril in odlikoval po podobi svojega ljubljene Sina glede telesa in po podobnosti glede duha (Opomin V, 1, FL 199).

Cilj

Povrniti celovit, nedeljen pogled na človeško bitje in njegovo temeljno vzajemnost (recipročnost) ženske in moškega.

Dejavnosti

- Preveriti, če izobraževalni programi v naših bratstvih spodbujajo k doseganju celovitih vzgojnih procesov, s humanega, duhovnega in medosebnega vidika.

- Spodbujati konkretne pobude, ki prispevajo k preseganju vsake oblike nasprotja med ženskami in moškimi, med laiki in duhovniki ter posvečenimi osebami.

Naše življenje v skupnosti

» Pozdravljena, Gospa, sveta kraljica, sveta Božja mati Marija, ki si postala devica Cerkev.« (Pozdrav Blaženi Devici Mariji 1, Fl 92).

Cilj

Živeti v svoji majhnosti pripadnost Cerкви.

Dejavnosti

- Preveriti, če naša pastoralna služba odraža v cerkvenih skupnostih materinsko razsežnost Cerkve in koliko sta zanjo značilni ponižnost in uboštvo, ki se oznanjata v učlovečenju in evharistiji.
- Ponovno razmisliti o našem načinu obhajanja evharistije, da bo pristno živeta kot začetek in vrh krščanskega življenja in vir tovarištva in bratstva.
- Prinesti materinsko bližino Cerkve našim sestram in bratom, ki se nahajajo na obrobjih naših cerkvenih skupnosti.

Naše življenje v svetu

»Naredimo človeka po svoji podobi, kot svojo podobnost!« (1 Mz 1,26)

Cilj

Ljubiti in služiti vsakemu človeškemu bitju ter spodbujati njegovo dostojanstvo bitja, ki je ustvarjeno po Božji podobi in sličnosti.

Dejavnosti

- Ustvariti prostore za razmislek in razprave v korist dostojanstva vsakega človeškega življenja, kar bo vodilo v zaščito življenja od spočetja do naravne smrti.
- Spodbujati dejavnosti za zaščito pravic žensk.
- Pomagati staršem, ki se težko preživljajo in vzgajajo otroke.
- Pomagati različnim sprejemnim centrom za sirote, otroke z ulice, mlade, ki so podvrženi kakršni koli vrsti odvisnosti itd.

Praznovanje dar ran/stigem 1224 – 2024

Besedila

Prvi življenjepis Tomaža Čelanskega 94-95, FI 298-299; Legenda maior Bonaventura iz Bagnjoregie 13, 1-10, FI 982-988; Hvalnice Bogu Najvišjemu, FI 114-114; Blagoslov bratu Leonu, FI 115; Drugi življenjepis Tomaža Čelanskega 49, FI 736.

Biografski viri nam povedo, da se je Francišek Asiški po intenzivnem obdobju apostolske dejavnosti umaknil na La Verno, da bi preživel štirideseti dni posta in molitve, kakor je to običajno počel. In prav v tem kontekstu tišine in molitve Ubožca obišče krilati Seraf, saj samo tišina omogoča poslušanje in sprejemanje tistega, ki govori. Na La Verni se goreča želja, ki je gnala Ubožca, da bi posnemal Kristusa in se mu popolnoma priličil, uresničuje ob srečanju s Križanim, ki mu je v srce in telo vtisnil znamenja ljubezni. Sv. Bonaventura Franciško izkušnjo povzema takole: »Prava Kristusova ljubezen je ljubečega spremenila v isti lik! (Legenda maior Bonaventura, 13.5, FI 984). Srečanje z Ljubljenim postane pesem hvalnica, zato je Francišek po srečanju s Križanim sestavil Hvalnice Bogu Najvišjemu, molitvi, ki prihaja iz zaljubljenega srca, ki se popolnoma osredotoča na božanskega Ti: »Ti si svet, Gospod Bog, Ti edini, ki delaš čudeže. Ti si močan. Ti si velik. Ti si najvišji. ...« (Hvalnice Bogu Najvišjemu, FI 114).

Praznovanje kot Franciškova družina obletnice prejetja ran je povabilo, da vrnemo v naše vsakdanje življenje tisto dimenzijo molitve in kontemplativne tišine, ki nas postavi pred bistveno, kar nam omogoča prepoznati željo po neskončnem, ki biva v naših srcih in nam omogoča prisluhni sebi, drugim in Bogu. Celó danes je Ubožec predstavljen kot človek, ki mu je poslušanje postalo način življenja: »Sv. Francišek Asiški je poslušal Božji glas, poslušal je ubogega, poslušal je bolnega, poslušal je naravo. In vse to je spreminjalo njegov življenjski slog. Upam, da bo seme sv. Franciška vzkliko v vseh srcih.« " (Fratelli tutti – Vsi smo bratje 48).

Po prejemu svetih ran je »evangeljski človek Francišek stopil z gore, noseč s seboj podobo Razpetega, vendar ne na kamnitih ali lesenih ploščah vgraviranih z umetnikovo roko, ampak v ude vtisnjeno s prstom živega Boga« (sveti Bonaventura Legenda maior, 13.5, FI 984). Ko se ga je dotaknil Božji prst; gre zdaj sam na srečanje z ubogimi, bolnimi in potrebnimi, da se jih dotakne, jim posreduje Božjo ljubezen. Srečanje s Križanim vodi Franciška do srečanj s Križanim v zgodovini, s katerimi želi lajšati bolečino, kot pri človeku, ki je trpel zaradi mraza, pripoveduje Bonaventura: Vnet od Božje goreče ljubezni, je iztegnil roko in se ga dotaknil. Glej, čudež! Nenadoma, ko se ga je dotaknila tista sveta roka, ki je nosila ogenj svete gorečnosti, se je mraz umaknil in človeka je znotraj in zunaj objela tolika toplota, kakor da bi iz peči prešla vanj« (sveti Bonaventura Legenda maior, 13, 7, FI 985). Slaviti Franciška

in se spominjati, kako se ga je Križani dotaknil, nas spodbuja, da izstopimo iz sebe in se »dotaknemo telesa trpečega Kristusa v drugim" (Gaudete et exultate 37) in hkrati dovoliti se nas dotaknejo in preizkušajo številne dramatične situacije trpljenja, v katerih se nahajajo številni naši sestre in bratje po vsem svetu.

Naš obstoj v Kristusu

" Jaz namreč nosim Jezusova znamenja na svojem telesu." (Gal 6,17)

Cilj

Prenoviti način življenja našega skupnega krščanskega poklica, da pridemo do avtentičnega priličenja Kristusu, ubogemu in križanemu, tako da nosimo znamenja njegove prisotnosti v sebi.

Dejavnosti

- Oživiti kraje srečanja z Gospodom, ki so že prisotni v našem osebem življenju.
- Obnoviti pomen tišine kot temeljnega pogoja za poslušanje Boga, sebe in drugih.
- Izkoristiti asketski potencial, ki nam ga ponujata Cerkev in naša frančiškova tradicija, da bodo naše želje, očiščene vse sebičnosti, osredotočene samo na Boga.

Naše medosebno sestrinstvo in bratstvo

»Zastonj ste prejeli, zastonj dajajte.« (Mt 10,8)

Cilj

Poglobiti kulturo zastonjskosti in obdarovanja, tako da bo pomembno zaznamovala naše skupno življenje.

Dejavnosti

- Spodbujati v naših družinah in bratstvih odnos resničnega dialoga, ki omogoča poslušanje, razumevanje, medsebojno sprejemanje ter poznavanje.
- Spodbujati konkretne geste nesebičnega služenja, ki izražajo in uresničujejo naše darovanje.
- Bedeti nad svojimi besedami in stališči, da se bodo drugih vedno »dotaknili« z usmiljenjem in sočutjem.

Naše življenje v skupnosti

»Po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.« (Iz 53,5)

Cilj

Živeti svojo pripadnost Cerkvi v pričevanju usmiljene ljubezni, ki izvira iz Križanega.

Dejavnosti

- Spodbujati ustvarjanje prostora za poslušanje in sprejemanje mladih, zavrženih, izključenih in majhnih.
- Sodelovati, da bi naše lokalne Cerkve postale »Cerkev v izhodu«, obrnjene naproti vsem tistim, ki so se oddaljili od vere, najmanjšim in najbolj potrebnim.
- Podpirati pobude ekumenskega in medverskega dialoga, ki si prizadevajo prispevajo k celjenju ran, ki ovirajo skupnost.

Naše življenje v svetu

»Gospod pa me je sam pripeljal mednje (med gobavce) in bil sem usmiljen z njimi.« (Oporoka 2, Fl 206)

Cilj

Dovoliti, da se nas dotaknejo in preizkušajo številne dramatične situacije trpljenja s katerimi se srečujemo v okoljih, v katerih živimo in delamo.

Dejavnosti

- Vaditi umetnost videti Kristusa v trpljenju in težavah ljudi, ki jih srečujemo vsak dan.
- Požrtvovalno in nežno negovati rane na telesu in duši vseh okoli nas in v naših bratstvih, ki so v stiski in brez upanja.
- Spodbujati srečanja s tistimi, ki ne verujejo v Boga ali ne izpovedujejo nobene veroizpovedi, podpirati skupne pobude, namenjene pomagati revnim in potrebnim.

Praznovanje Sončne pesmi 1225 – 2025

Besedila

Sončna pesem ali Hvalnica stvarstva FI 116; Assisi Zbornik ali Peružanska legenda 83, FI 642; Ogledalo popolnosti 100-101. 120, FI1183-1184-1200; Drugi življenjepis Tomaža Čelanskega 165, FI 778“; Sv. Bonaventura Legenda maior 9,1 FI 961.

Frančišek Asiški je bil skoraj popolnoma slep, ko je zložil Sončno pesem. Kljub temu je s pogledom vere, polnim hvaležnosti, opazoval lepoto stvarstva in je uspel opaziti prisotnost Stvarnika, ki mu daje pomen. Vsa bitja, ogledalo božanske popolnosti, so sestre in bratje, ker so delo in dar istega Stvarnika. Vsi skupaj predstavljajo zbor bitij, ki opazuje, hvali in se zahvaljuje Bogu Stvarniku, »velikemu Milostljivemu, ki velikodušno in dobrohotno daje (Drugi življenjepis Tomaža Čelanskega 77, FI 734). Sončna pesem je izraz in zadnja izpoved življenja Ubožca, ki povzema njegovo celotno pot priličevanja Kristusu, ljubljenu Sinu. Njegova vera v Božje očetovstvo postane pesem hvalnice, ki oznanja bratstvo in lepoto vseh bitij. »Franjo je med lepimi stvarmi opazoval Najlepšega in po stopinjah, vtisnjenih v bitja, povsod sledil Ljubljenega. Vse je porabil, da si je naredil lestev, s pomočjo katere se je vzpel, da bi objel tistega, ki je ves zaželen« (Sv. Bonaventura Legenda maior 9,1 FI 961).

Praznovati kot Frančiškova družina obletnico Sončne pesmi nas vodi do korenite spremembe v našem odnosu do stvarstva, tako da posedovanje nadomestimo s skrbjo za skupno hišo. Pravzaprav si mora vsak od nas iskreno odgovoriti na vprašanja: kako želim živeti odnos z drugimi ustvarjenimi bitji? Kot gospodar, ki si prilašča pravico, da počne z njimi kaj hoče? Kot potrošnik, ki v njih vidi priložnost, da doseže dobiček? Ali kot brat, ki stoji pred stvarstvom, občuduje njegovo lepoto in skrbi za življenje? Soočamo se z antropološkimi in ekološkimi izzivi, ki določajo našo prihodnost, saj je povezana s prihodnostjo Matere in Sestre Zemlje. Poklicani smo ponuditi sodobni družbi »jezika bratstva in lepote v našem odnosu do sveta« (Laudato si – Hvaljen, moj Gospod 11).

Sedanja ekološka kriza nam razkriva, da »človekovo in naravno okolje propadata skupaj« (Laudato si' 48). To zavedanje nam omogoča, da razumemo, da se prav tako človekovo in naravno okolje varujeta in lepšata skupaj. Skrb za skupno hišo brez skrbi za notranji dom, za naše srce, ni prava pot: potrebno je spreobrnjenje, ekološko in celostno hkrati, kajti »ekološka kriza nas poziva h globoki notranji spreobrnitvi.« (Laudato si' 217). Zadnja kitica Sončne pesmi nas namreč spominja, da so samo tisti, ki so svobodnega srca, sposobni ustaviti logiko sovraštva in maščevanja, lahko postanejo orodje odpuščanja in sprave, prerokba bratstva, kot Frančišek, »ki je živel v preprostem in čudovitem sozvočju z Bogom, z ljudmi, z naravo in s samim seboj.« (Laudato si' 10).

Naš obstoj v Kristusu

" Hvaljen, moj Gospod, z vsemi tvojimi stvarmi, posebno s soncem, velikim bratom, ki razsvetljuje dneve in nas. Lepo je in v velikem sijaju žari. Tebe, Najvišji, odseva. (Sončna pesem FF 116)

Cilj

Povrniti kontemplativni pogled, ki zna prepoznati prisotnost in lepoto Stvarnika, ki se razodeva v vseh ustvarjenih bitjih.

Dejavnosti

- Posvetiti potreben čas kontemplaciji stvarstva, da bi odkrivali njegovo lepoto in bili Bogu hvaležni zanj.
- Uporabljati Sončno pesem kot navdih za molitev in meditacijo, da bi odkrivali vezi, ki nas vežejo na vsa bitja.
- Skrbno premisliti in odgovorno udejanjiti predloge, ki najdemo v encikliki *Laudato si'*, pri čemer uporabljamo različne priročnike, ki so jih pripravili različni uradi Frančiškove družine.

Naše medosebno sestrinstvo in bratstvo

»Ti si trojstven in eden ... Ti si lepota.« (Hvalnice Bogu Najvišjemu 3-4, FF1 14)

Cilj

Ponovno odkriti pomen našega klica v občestvu, zapisanega v našem stvarjenju po podobi in sličnosti troedinega Boga..

Dejavnosti

- Ustvariti priložnosti za srečanje z drugimi člani družine in frančiškovskih bratstev, da bi odkrivali lepoto in pozitivno, ki je v njih, in se Bogu zahvaljevali za to.
- Videti, katere dejavnosti prispevajo k oslabitvi naših vezi z ustvarjenim svetom, kar slabša trenutno ekološko krizo, da bi se jim odgovorno izognili
- Stopiti na odločno pot popolne ekološke spreobrnjenja, ki nam bo v pomoč pri skrbi za skupno hišo, spodbujati in krepiti prakse zmanjšanja količine odpadkov v naših družinah in bratstvih, ponovna uporaba materialov, recikliranje, odgovorna raba virov, kot je voda itd.

Naše življenje v skupnosti

»Da se bo tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti rešilo v svobodo slave Božjih otrok..« (Rim 8,21)

Cilj

Zavedati se svoje cerkvene odgovornosti za ozdravitev odnosov med Stvarnikom in bitji ter povratka v prvotno harmonijo.

Dejavnosti

- Poglobiti zavedanje, da si vsi delimo isto hišo, zato smo vsi zanjo odgovorni.
- Spodbujati pobude za doseganje inkluzivnega gospodarstva na nivoju cerkvenega nauka, kot konkreten in alternativni odgovor strukturam, ki jo »zavračajo« ljudi, ki so ekonomsko neproduktivni.
- Narediti bolj vidne cerkvene skupine za Pravičnost, mir in ohranjanje stvarstva.

Naše življenje v svetu

»Bog je videl vse, kar je naredil, in glej, bilo je zelo dobro.« (1 Mz 1,31)

Cilj

Rasti v zavedanju, da se človekovo in naravno okolje skupaj varujeta in lepšata.

Dejavnosti

- Sodelovati z vsemi ljudmi dobre volje, da bi naš skupni dom bil čim bolj udoben.
- Spodbujati delo na internetu z različnimi družbenimi in verskimi združenji, ki z nami delijo odločenost poslušati in iskati odgovore na jok zemlje in revnih.
- Spodbujati kulturo dialoga in bratstva, ki je potrebna za premagovanje kulture dobička in zapravljanja s pobudami, ki vključujejo vsi, ne glede na jezik, kulturo, etnične skupine ali vero.

Praznovanje Velike noči Franciška Assiškega 1226 – 2026

Besedila

Oporoka: FI 206-208; Oporoka iz Siene 215-216 (Prim. Zbirka Assisi ali Legenda perugina 59, FI 623), Prvi življenjepis Tomaža Čelanskega 109, FI 307; Sv. Bonaventura Legenda maior 15, FI 991-994; Zadnja kitica Sončne pesmi, FI 116.

Misel na smrt je v sodobni družbi pogosto potisnjena na rob, pa ne le zato, ker nas opominja, da smo omejena bitja, pač pa tudi zato, ker briše lažno varnost, zaradi katere se počutimo gospodarje časa in življenja. Frančišek Asiški pa pozdravlja sestro smrt s petjem, saj je razumel, da ne predstavlja konec vsega, temveč je sredstvo, ki nam omogoča vstop v občestvo z Bogom. Življenje je res dar, ki ga je treba vračati: "Nič torej od svojega ne pridržite sebi, da vas popolnoma sprejme On, ki se vam vsega daje.« (Pismo celotnemu redu 29, FI 146).

Na koncu svojih dni je Frančišek opazoval svoje življenje in povsod odkrival Božjo prisotnost in delovanje, zato v Oporoki kot refren ponavlja: »Gospod je tako dal meni, bratu Frančišku... Gospod mi je dal tako vero v cerkvah... Nato mi je Gospod dal in mi daje tolikšno vero... Ko mi je Gospod dal brate, mi ni nihče pokazal, kaj moram storiti. Toda sam Najvišji mi je razodel, da moram živeti po vzoru svetega evangelija. " (Oporoka, 1-14, FI 206-207). Enak odnos je imela Klara Asiška, ko je pisala svojo Oporoko zadnje dni svojega življenja. Tudi ona prepozna Boga kot Darovalec, ki se mu je treba zahvaliti za vse darove, ki nam jih daje, posebej za dar poklicanosti (prim. Oporoka sv. Klare 1-2, FI 1737-1738).

Praznovanje 800-letnice velike noči /vstajenja Franciška Assiškega je vabilo k opazovanju naše osebne in zgodovine naše Frančiškove družine z očesom vere, ki zaznava Božje delovanje v vsem, tudi v težkih dramatičnih situacijah, ki smo jih preživeli ali jih živimo danes. To je priložnost, da se zahvalimo Bogu za vse darove, ki nam jih je dal, še posebej za Franciška Assiškega in njegovo evangelijsko izkušnjo, ki je postala artikulirana karizma z različnimi odtenki nasledstva in apostolata, ki je še danes privlačna za mnoge ženske in moške vseh kultur, tako znotraj pa tudi zunaj Katoliške cerkve.

Malo pred smrtjo je Frančišek svojim bratom rekel: »Začnimo, bratje, služiti Gospodu Bogu, ker smo doslej komaj kaj ali zelo malo koristnega naredili.« Glede na razumevanje, da je do takrat še ni prišel tako daleč, kot bi moral, je neumorno vztrajal pri svoji novi sveti odločitvi. Upal je, da bo lahko začel znova. Spet je hotel dvoriti gobavcem« (Prvi življenjepis Tomaža Čelanskega, 1034, FI 304). Frančiškovo Velika noč spominja, da je vsak dan priložnosti za nov začetek, za prenovo našega odgovora Gospodu, ki nas pošilja po vsem svetu kot sestre in brate, da pričujemo

zanj z besedami in dejanji, da bi z vsemi svojimi močmi pritegovali vse k ljubezni do njega (prim. Razlaga Očenaša 5, Fl 94).

Končno je praznovanje smrti Ubožca priložnost, da se spomnimo, da vsi smo poklicani k svetosti in da smo tako kot on poklicani odsevati lepote evangelija in našega frančiškovega poklica, kajti »Svetost je najlepša podoba Cerkve.« (Gaudete et exultate - Veselite in radujte se 9).

Naš obstoj v Kristusu

»Darujmo najvišjemu in vzvišenemu Gospodu Bogu vse dobrine; in priznavajmo, da so vse njegove ter se za vse zahvaljujmo njemu, od katerega prihaja vse dobro.« (Nepotrjeno Vodilo 17,17 Fl 171)

Cilj

Priznati Boga kot Darovalca, ki mu je treba pripisati vse dobre stvari s hvalo in s hvaležnostjo.

Dejavnosti

- Pričevati, da je naše življenje darilo, ki ga moramo vrniti.
- Razsvetljeni z Oporoko Frančiška Asiškega, pregledati našo osebno zgodovino, in v njej prepoznati Božje delovanje, ter ga slaviti in hvaliti.
- Obnoviti duha hvaležnosti za prejeti krščanski poklic in za pripadnost Frančiškovi družini.

Naše medosebno sestrinstvo in bratstvo

»Gospod mi je dal brate.« (Oporoka 14, Fl 206)

Cilj

Slaviti dar brata Frančiška in dar bratstva.

Dejavnosti

- Organizirati študijske dneve o liku Frančiška Asiškega in frančiškovski duhovnosti, da skupaj najdemo ustrezne poti za njeno aktualizacijo danes.
- V bratstvu promovirati kraje srečanj in soočenj, kjer lahko vsakdo deliti način, kako živi frančiškovo karizmo, lastne sanje, težave itd.

- Z drugimi člani Frančiškove družine načrtovati liturgični prostor, kar nam bo omogočil praznovanje daru svetega Frančiška in daru bratstva.

Naše življenje v skupnosti

»Gospod mi je dal tako vero v cerkvah...« (Oporoka 4, Fl 206)

Cilj

Slaviti v Cerkvi karizmo svetega Frančiška.

Dejavnosti

- Spodbujati poznavanje naše karizme ne le v naših skupnostih, župnijah, izobraževalnih središčih itd., ampak tudi tam, kjer Frančiškova družina ni prisotna.
- Skupaj z drugimi člani naše cerkvene skupnosti organizirati srečanja, liturgična slavlja itd., da bi proslavljali dar, ki ga je sv. Frančišek predstavlja za Cerkev.
- Ponuditi sv. Frančiška kot vzor svetosti, še več, prave človečnosti, ki nam pomaga razviti seme človečnosti, ki je prisotno v vseh kulturah in sodobni družbi.

Naše življenje v svetu

»Kajti zato vas je poslal po vsem svetu, da z besedo in dejanjem izpričujete njegovo besedo ...« (Pismo celotnemu redu, 8, Fl 144)

Cilj

Podpreti evangelizacijo kot priložnost za velikodušno vračanje prejetih darov.

Dejavnosti

- Spodbujati bratstva k pričevanju upanja in veselja preko konkretnih iniciativ oznanjevanja in evangelizacije.
- Naučiti se modro brati znamenja časa, jih bi bili sposobni hitro prepoznati kaj Duh počne z ustvarjalnostjo in inovativnostjo med moškimi in ženskami našega časa.
- Sprejeti odgovornost biti navzoč med ali obiskovati (pogosto in prostovoljno) tiste sestre in brate, ki živijo na obrobju, da bi jim prinesli besede veselja in evangeljskega odrešenja.
- Predstaviti družbi podobo Frančiška Asiškega in zgodovino naše družine z uporabo s kulturne in umetniške dediščine, ki je prisotna v naših bratstvih, Cerkvah, muzejih itd.